

<h1>JAK SI UDĚLÁME ZEMĚ KOULI</h1> <p><i>LUKEŠOVÁ, Milena. Jak si uděláme zeměkouli. Praha: Orbis pictus, 1992</i></p>	<p>1. Vymyslíme si velikánské prázdno na všechny strany. Pak prázdnu uděláme Měsíc a hvězdy a hvězd musíme udělat hodně.</p>	<p>2. Jedna hvězda bude naše Slunce. Slunce je ale hvězda denní, ne noční. Nebude na nás jenom z dálky poblikávat. Přesvítl Měsíc a hvězdy a ještě mu zbude na rozdávání teplo a světlo.</p>
<p>3. A když máme Slunce, můžeme si udělat Zemi. Musí na ní být pevniny a mezi nimi moře a ohromné oceány.</p>	<p>4. A hlavně: nesmíme zapomenout připravit si okolo Země vzduch. Vzduchu musí být dost pro všechny lidi, zvířata i stromy, aby se dalo dýchat, a pro vítr, aby měl co plašit a vířit a rozfoukávat.</p>	<p>5. A naše Země aby se mohla pořádně nadechnout a dostala sílu. Aby si nás dokázala přitáhnout k sobě a nepustila nás a měla nás ráda. Ale teď pozor – a veliký! Naše Země musí být právě tak daleko od Slunce, aby ji nespálilo, a zase právě tak blízko, aby na ni dosvítilo a mohlo ji hřát.</p>
<p>6. Země je ráda, že ji Slunce hřeje, a otáčí se, aby ji mohlo osvítit ze všech stran. A tak se točí, točí se s náma postel i chodník pod nohama. Točí se, točí se, točí se taky psi, kočky, domy a stromy i s ptáky.</p> <p>Všichni se točíme ani to nevíme, potmě to točení dokonce zaspíme.</p>	<p>7. To když nás naše Země pootočí zrovna do spacího stínu. Slunce tam na nás nedosvítí. Stejně nás ale vyhlídí, kde jsme. Ještě že naše Země nejde nikdy spát a otáčí se s námi dál. Tmu necháváme za sebou. A světlo už nám připravuje DEN.</p>	<p>8. Začne hned ráno . Brouci v trávě snídají, kytky zvednou hlavy a my utíkáme k oknu, otevřeme ho a voláme:</p> <p>Kdo by to nevěděl, ať se to doví, že máme den a je úplně nový. Slunce se směje, když nás vidí. Voláme na něj:</p> <p>- Ahoj, my jsme lidi. Nevadí ti to, že jsme takhle malí? Slunce nic neříká. Jen hřeje, až to pálí.</p>

LUKEŠOVÁ, Milena. Jak si uděláme zeměkouli. Praha: Orbis pictus, 1992

<p>9. A pak nás div nespálí, jak nám míchá vzduch nad hlavou, dokud není horký. To je ta chvíle, kdy lžíce cinkne o prázdný talíř, hned nato se nám v polívce schová a pak zas vykookne: - Jezte, je bramborová !</p>	<p>10. Po obědě si můžeme odpočinout. Slunce by to potřebovalo taky. A jak! Každá jeho svítivá ručička se ale hned zase probere z únavy, aby pomohla ostatním dělat odpoledne. Jak se dělá? To se rozprostře trávník, na ten se nasype dětí jak smetí a na ten zbytek střapáče keřů a hlavičky kytek.</p>	<p>11. Co si to ale myslíte, načechrané obláčky? Marně lákáte Slunce, aby šlo spát. Neposlechne vás, protože: I kdyby Slunce mělo postýlku, nemůže usnout. Ani na chvíli. Kdyby na nás nedýchalo a nezahřálo nás, vystydla by nám zeměkoule a nás by spolkl mráz.</p>
<p>12. Sluníčko nám sotva stačilo zamávat, do čepice už mu hupsla hvězdička. Pak ho nevidíme, ze tmy a hvězd se udělala noc. Je to on! Uviděli jsme ho! Měsíc se na cestu neobouvá, bosý nás obíhá, dorůstá, couvá, a když mu řeknem, že je nám ho líto, kouká jen studeně: - Nechte si to. Někdy je kulatý, někdy má rohy, je celý bledý a zebou ho nohy.</p>	<p>13. Měsíc je smutný asi proto, že nemá nikoho, má jenom samý prach a hluboké díry. Ani vzduch nemá, vůbec nic. To my máme svůj vzduch a svoje Slunce. A Zemi, co nás dovede otáčet k Slunci a zase od Slunce, a tak nám dělat den a noc, pořád za sebou a bez chyby.</p>	<p>14. Při tomhle točení dokolečka, co dělá den a noc, dokáže s námi naše zeměkoule putovat ještě velkou otáčecí cestou okolo Slunce. Obíhá ho týdný a měsíce, celý jeden rok. Podle toho, jak se s námi Země k Slunci natočí, je nám buď chladno nebo teplo, a tak máme postupně za sebou jaro, léto, podzim a zimu.</p>
<p>15. Jenže - vidíte to? Zimy nějak ubývá. No to znamená – hurá, sláva! To znamená, že zase bude jaro a za ním léto a podzim a znovu zima. Tak máme pořád něco na těšení. A to všechno umí udělat naše Země.</p>	<p>16. Jen k tomu nutně potřebuje, aby měla kolem sebe zdravý vzduch. Musíme jí ho uzdravit za to, co pro nás dělá. Proto jsme si naši zeměkouli vymysleli radši bez komínů, jenom okytkovanou a ostromovanou a ozvíratovanou a očlověkovanou.</p>	<p>17. Nejvíc se to takhle líbí lesu. Les nám vykartáčuje vzduch, jen to voňavě sviští, a datel telegrafuje na všechny strany: DÝCHEJTE-DÝCHEJTE-DÝCHEJTE- VZDUCH-ČERSTVĚ VYKARTÁČOVANÝ !</p>

LUKEŠOVÁ, Milena. *Jak si uděláme zeměkouli. Praha: Orbis pictus, 1992*

KRESLÍM PODLE TEXTU. PODPIS:

<p>JAK SI UDĚLÁME ZEMĚKOULI</p> <p>Na motivy textu Mileny Lukešové ze stejnojmenné knihy (Jak si uděláme zeměkouli)</p> <p><i>LUKEŠOVÁ, Milena. Jak si uděláme zeměkouli. Praha: Orbis pictus, 1992</i></p>	<p>Vymyslíme si velikánské prázdnou na všechny strany. Pak prázdnou uděláme měsíc a hvězdy.</p>
<p>Jedna hvězda bude naše Slunce.</p>	<p>A když máme Slunce, můžeme si udělat Zemi s lidmi, zvířaty i stromy.</p>
<p>Všichni se točíme ani to nevíme, potmě to točení dokonce zaspíme.</p>	<p>Ráno začíná den. Z okna se dívám na kytky, jak zvedají hlavy.</p>
<p>Po obědě si hrají s barevným míčem. Jsou na něm tyto barvy: červená, žlutá, zelená i modrá.</p>	<p>Pro zeměkouli je nejdůležitější les.</p>

Otázky k textu:

LUKEŠOVÁ, Milena. *Jak si uděláme zeměkouli*. Praha: Orbis pictus, 1992

	Podle textu rozhodni, zda s větami souhlasíš nebo ne.	ANO souhlasím	NE nesouhlasím
1.	Musíme udělat hodně hvězd.	ANO	NE
2.	Slunce není hvězda.	ANO	NE
3.	Na zeměkouli jsou pevniny, moře a oceány.	ANO	NE
4.	Na zemi musí být dost vzduchu pro všechny.	ANO	NE
5.	Země nepotřebuje, aby ji Slunce hrálo.	ANO	NE
6.	Nevíme, že se točíme.	ANO	NE
7.	Večer jde Země spát.	ANO	NE
8.	Ráno utíkáme k oknu a otevřeme ho.	ANO	NE
9.	Když lžíce cinkne o talíř, připravíme bramboráky.	ANO	NE
10.	Po obědě může odpočívat i Slunce.	ANO	NE
11.	Kdyby nás Slunce nehrálo, vystydla by nám zeměkoule.	ANO	NE
12.	Měsíc dorůstá i couvá.	ANO	NE
13.	Na Měsíci je vzduch.	ANO	NE
14.	Slunce obíhá kolem zeměkoule.	ANO	NE
15.	Naše Země umí udělat jaro a léto.	ANO	NE
16.	Musíme pomoci Zemi uzdravovat vzduch.	ANO	NE
17.	Les nám kartáčuje vzduch.	ANO	NE